

Четата, която са бѣше съставила близу до Габрово бѣше отъ 30 души, управлявана отъ Цанка Дюстабановъ, роденъ въ тоя градъ, но възпитанъ въ Парижъ; той неумѣялъ да употрѣбѣва оржжіето. Възстаналитѣ млади като нападнаха на-пусто една турска стража на Шипчанскія пѣтъ, отидоха въ Ново-село, дѣто останаха 3 дни.

Кога наближиха черкезитѣ и баши-бозуцитѣ отъ Плѣвенъ и отъ Севлиево, възстанницитѣ и много селяне отъ Ново-село побѣгнаха въ планината. Тая нередовна войска я управляваха Хаджи-Дели Неджибъ-ага, плѣвненскія каймакаминъ и помощника му Садулахъ-ефенди отъ Севлиево. На 9 майя тія баши-бозуци обраха и изгориха селото и убиха 621 души, отъ които 450 жени и дѣца. Освѣнъ тія 140 други бѣха убити въ селото, а други погинаха въ планината и близу до Калоферъ, дѣто паднаха въ рѣцѣтъ на четата на Хаджи-Ибраима отъ Овчеларе (казанлъжка каза).

Повечето отъ убититѣ бѣха жени, дѣца и немошни. Едно петгодишно дѣте, на име Якимъ, на И Поповъ, го убиха и го хвърлиха въ пламака на оганя отъ една къща. Тѣлата на убититѣ бѣха насѣчени на късове. До 100 момичета бѣха обесчестени и много отъ тѣхъ държаха запрѣни въ турскитѣ къщи. Въ манастиря св. Троица, дѣто са намираха 31 калугерки, баши-бозуцитѣ закладаха една калугерка, като влизаха въ черквата, а петъ други, както и игуменката убиха вжтрѣ въ храма. На двѣ бѣха отрѣзани рѣцѣтъ; тѣлата на жертвитѣ са запалиха въ черквата. Намѣрихъ между разваленитѣ дрипи отъ дрѣхитѣ на жертвитѣ и кости полюбжрнати на варъ. Освѣнъ 7-тѣхъ жертви калугерици, баштата на една отъ тѣхъ и священника отъ манастиря ги убиха; останалитѣ калугерки прѣтжриѣха многократно насилваніе и двѣ отъ тѣхъ държаха запрѣни нѣколко дни въ едно турско село.

Селата Кравеникъ, Батошово и Гѣбени, така също са ограбиха и по-голѣмата частъ са разориха. Черквитѣ въ Кравеникъ и Батошово запалиха съ газъ. Въ манастиря Успѣніе главнитѣ сгради са изгориха и черквата са ограби. Ограничавамъ са да спомена отъ многото варварски работи извършени въ тія села: убийството на 13 овчаре въ Кравеникъ, които хванаха човѣцитѣ на Хаджи-Ибраима отъ Овчеларе, вжрзаха ги, мжчиха ги и послѣ ги посѣкоха. Единъ, който можалъ, да са избави, изгуби ухото си: той ми приказа подробноститѣ за тая работа. Въ Батошово единъ старецъ Колю Колчовъ го хвърлиха въ оганя живъ.